

Sygn. akt III KK 155/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Lech Paprzycki

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 8 sierpnia 2014 r.,

sprawy A. R.

skazanego z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 30 grudnia 2013 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 29 maja 2013 r.,

postanowił

- 1) oddalić kasację obrońcy A. R. jako oczywiście bezzasadną;**
- 2) obciążyć skazanego A.R. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w O., wyrokiem z dnia 30 grudnia 2013 r. utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 29 maja 2013 r., którym A. R. został skazany za przestępstwo zakwalifikowane z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę dwóch lat i dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności.

Od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w O., kasację na korzyść skazanego A. R. wniósł jego obrońcy i zarzucając „rażące naruszenie prawa procesowego, polegającego na obrazie przepisów art. 413 par. 2 pkt 2 kpk i art. 420 par. 1 i 2 kpk, polegające na tym, że sąd odwoławczy nie dokonał oceny zarzutu apelacji, zgłoszonego na rozprawie apelacyjnej o braku rozstrzygnięcia w

wyroku sądu co do zaliczenia okresu tymczasowego aresztowania na poczet kary pozbawienia wolności, pomimo, iż taki obowiązek wynika z przepisu postępowania procesowego, co miało wpływ istotny na treść wyroku i stanowi rażące naruszenie prawa procesowego” wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania w postępowaniu apelacyjnym.

Prokurator Prokuratury Okręgowej, w odpowiedzi na kasację, wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego A. R. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 kpk, i jako taka została oddalona, natomiast skazany A. R. został obciążony kosztami sądowym postępowania kasacyjnego na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 518 kpk.

Zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisu art. 413 § 2 pkt 2 kpk nie został podniesiony w apelacji, dlatego też Sąd Okręgowy, jako sąd odwoławczy nie miał obowiązku odniesienia się do takiego zarzutu w uzasadnieniu swego orzeczenia, a więc nie może być mowy o naruszeniu przez ten Sąd przepisu art. 457 § 3 kpk w zw. z art. 433 § 2 kpk.

Z kolei, uchybienie Sądu Rejonowego, polegające na niezaliczeniu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresu tymczasowego aresztowania oskarżonego, jako zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisów postępowania przy rozpoznawaniu apelacji obrońcy skazanego A. R., nie może zostać skutecznie podniesiony w kasacji (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2009 r. V KK 397/08 Biuletyn Prawa Karnego Sądu Najwyższego 2009, nr 4 s. 21,22), gdyż błąd ten może zostać naprawiony poprzez wydanie postanowienia w trybie określonym w art. 420 § 1 kpk przez Sąd Rejonowy.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.